

[Niels Matthiasen.]

lidt langt væk fra det liberale? Vi må vist erkende, at radio og TV er to vidt forskellige medier. Det er da også den linje, som radio-rådet og medarbejderne i Danmarks radio har været enige om. Det gælder på alle andre områder, hvorfor skulle det så ikke gælde for nyhedsorientering? Det er kun gennem denne erkendelse, at et virkeligt samarbejde kan gennemføres, og det giver også en mulighed for en klar formulering af TV-avisens opgave. Den har en forpligtelse til daglig at give en dækkende orientering om døgnets begivenheder udbygget med en dyberegående orientering om de væsentligste emner. TV-avisen må redigeres efter de samme principper som et dagblad, sådan at de væsentligste nyheder og deres forudsætninger bliver forståelige for seerne og får seerne til at fornemme, at dette vedkommer dem, at det er af betydning for dem.

Det kræver et samspil mellem billeder og lyd. Man kan komme ud for, at der ikke er godt fjernsyn i nyhederne; men det kan vel så ikke være meningen, at en mindre nyhed, en mindre begivenhed, som måske kan illustreres, skulle i TV-avisen, mens en storpolitisk begivenhed, en økonomisk udvikling, der ikke kunne illustreres, ikke skulle bringes?

Så er det altså, at kommentatoren kommer ind i billedet. Man kan hævde, at han ikke har fået gaver fra naturens hånd i forskellig retning, at det må blive en fiasko, hvis man lader en journalist, der er bestemt til at skrive en avis, optræde som speaker. Det må jo glæde en John Danstrup at høre det, og det må jo glæde andre af TVs mange medarbejdere at høre den gamle sang: skomager, bliv ved din læst! Det er vel også nok en særlig form for Thisted Knudsen's liberalisme.

Ja men børnene dødkeder sig, siger man så. Men oprigtig talt, helt alvorligt: er det udgangspunktet for en TV-avis' arbejde? Er det en daglig Familie Journal, der skal laves? Jeg har intet imod Familie Journalen, jeg har intet imod hyggeudsendelser; de skal have deres selvfølgeplads; men er det ikke i andre udsendelser, at seerne skal have denne underholdning? Er det ikke i andre udsendelser, at seerne skal have opfyldt deres ønsker i denne retning?

Det er nok muligt, at TV-avisen ikke kan opfylde lytternes ønsker; det kan de daglige aviser heller ikke, og jeg tror egentlig, det er meget få, der ønsker krigen i Vietnam, spændingen mellem øst- og vest, nord og syd, de handelspolitiske forviklinger mellem fællesmarkedet og EFTA, raceundertrykkelsen, naturkatastrofer eller meget andet, der er nyhedsstof. Men skulle aviserne undlade at bringe disse begivenheder i deres nyhedsreportage? Det vil da ingen hævde. Hvorfor skulle så TV-avisen lade være? Er den ikke nødt til at sige, at dette er sket — ikke med en pegefinger, ikke for at pådutte den ene eller den anden den ene eller den anden mening, men for at orientere, for at fortælle kendsgerningerne, behagelige eller ubehagelige, for under alle omstændigheder at lægge dem frem.

Det er ikke TV-avisens opgave at tage stilling til kendsgerningerne, men det er TV-avisens opgave at viderebringe dem, så seerne selv kan tage stilling. Familie Journal og hygge må så finde sin plads, sin selvfølgeplads, i den øvrige sendetid. Så enkelt tror jeg at TV-avisens opgave og placering kan fastlægges.

Ninn-Hansen: Hvis der har været tvivl om berettigelsen af denne forespørgsel, så synes jeg, at det ærede medlem hr. Niels Matthiasen viste, at det er ganske berettiget at diskutere TV-avisen her i det høje ting. Det ærede medlem gik meget i detaljer på et område, hvor jeg absolut ikke er sagkyndig, med hensyn til hele forevisningsformen, og når det ærede medlem går så stærkt ind i kritikken af fjernsynets tidligere Aktuelt og dermed udsendelsens medarbejdere, og når det ærede medlem går så stærkt i detaljer i forsvaret for den nuværende TV-avis, ja, så kan jeg ikke følge det ærede medlem i disse detaljer, men det viser jo i hvert fald, at det ærede medlem og hans parti synes, det er berettiget, at vi har fået denne debat.

Det er vel også rimeligt, at der her i det høje ting bliver givet mulighed for at fremkomme med en kritik, hvis man synes, at en kritik er berettiget; den højtærede minister sagde da også — og det glæder mig — at han fandt en saglig kritik naturlig. Rådsformand Peder Nørgaard udtalte noget lignende, da Danmarks radio holdt 40 års